

אזמרה

מדברים נקודות טובות

עלון מס' 26 | פרשת מקץ

שיחת חברים

למה כ"ב קשה לנו, לשמוח באמת בנקודות הטובות שלנו?
למה אנחנו לא מתרגשים מכל פסיק, שאנחנו זוכים לו בקדושת ישראל?
איך יכול להיות, שכל מה שאנחנו כן זוכים לו, נראה לנו כל כך סתמי ומובן
מאליו? זה פשוט: אי אפשר לראות עד כמה האור ברוח, כלי שיש מסביבו
חושך.

החושך הזה חשוב, הוא קריטי, ולכן חלק גדול מהמאמץ של חס"מ,
מוקדש רוקא להסרת החושך. איך מסתירים חושך? אפשר לראות את זה
בחושי. כל אחד מאיתנו מבין שעבר רואים פחות כוכבים בשמי הלילה
מאשר מחוץ לישוב. למה? בגלל האור. רק שהאור שהעיר מפיקה,
הוא לא אור טבעי, הוא לא אורה של הבריאה, הוא אור סינתטי. מעשה ידי
אדם. כזה שנוצר על ידינו, במאבק חסר התחלת, להשליט את רצוננו על
הבריאה, לכבוש את הטבע, ולקיים את נבואת הנחש: "והייתם כאלקים"
(בראשית ג' ה').

אם תסתכלו מקרוב על פנסי הרחוב, אולי תצליחו לראות את המרבקה
שכתוב עליה: "תוצרת יוון". כי זה מה שהיוונים עשו. הם באו עם "האור"
שלחם: עם התאטרוני, עם הספרט, עם הפילוסופיה, המדע המיתולוגיה
העשירה. הם הציעו את רוב, עושר ותענוג. הם גנבו לנו את החושך ולא החזירו
אותו עד היום. כבר אז רוב העם זרם איתם, כי מי רוצה להתמודד עם
החושך? זה לא נעים. זה מפחיד. בעיקר כי הוא מוכרי לנו את מה שאנחנו
לא רוצים לשמוע: אנחנו בעצם מאוד מאוד קטנים ומאוד מאוד חלשים.

בואו נעשה לשם טיול קטן. בואו נביט רגע אל תוך החושך.
בואו ניזכר לרגע שהקב"ה, אל טורא עליה, אשר לית מחשבה תפיסא ביה
כלל, שבכל שניה ורגע, הוא מחיה ומשגח על כל חלקיק בבריאה, שברא
פה הכל יש מאין גמור, שברגע אחד, בעניין של חלטה, כל מי ומה
שאנחנו, כל חיינו יכולים פשוט להימחק, "כי רגע באפרי חיים ברצוננו"
(תהילים ל' ו').

בואו ניזכר שהוא מלך מלכי המלכים, אש אוכלה, אל קנא,
שעשה לנו טובה וחסד ענק ונתן לנו את תורתו, שבה כתוב מה מותר, מה
אסור ומה הייבים לעשות. שהוא דן דין אמת ואי אפשר להתחמק, או לתרץ
שום תירוץ לפניו, שאפילו מלאכים חלים ורועים מאימת דינו. הוא האמת,
הוא האור שאין שיתור, מרומם מכל תואר ושם, שאפילו האור הוא דבר
מנושג לעומתו

בואו נבין רגע, שמצד האמת, אין שום תירוץ אפילו להסיט את המחשבה
ממנו ית', ולו לרגע קל. שלא לקיים את רצוננו, זו תוצפה שלא תיאמן
ולעבור על רצוננו זו עזות מצח נוראית, שאין גרוע וכוזי ממנה.

שבאמת טוב לו לאדם למסור נפשו לשחיטה ולא לעבור על פסיק מהתורה
הקדושה. שהוא רואה הכל, יודע הכל ואין מקום להסתתר מפניו כלל.

עכשיו נסתכל רגע על עצמנו: כמה אנחנו חלשים, כמה אנחנו "נופלים",
כמה אנחנו עוברים ומכעיסים לפניו ית', איך אנחנו מעיזים לנטל מצוות
עשה ולעבור על רצוננו ופשוט "להחליק את זה"?!! מאיפה החוצפה?

בואו נראה באמת, כמה אנחנו פגומים, מכף רגל ועד ראש ומחיריים בכל
רגע ממש, עולמות שלמים. בעצלות, בכבודות, בעצבות, בלשון הרע, בפגם
הברית, בתאוות ממון, בתאוות אכילה, בכיטול תורה...

מה נאמר, מה נדבר ומה נצטרק? הרי אפילו כשאנחנו עומדים לפניו
בתפילה, אנחנו מלאים במחשבות זרות ודימויות. וגם שאר המצוות
שאנחנו מקיימים, הם דיו הן פגומות ומעורבות בפיזור הדעת, בדיבורי
סרק ובנאוה. כמו בית המקדש, כאשר נכנסו אליו המכבים, אנחנו מלאים
כטינוף, ברפש ועבודה זרה. וככל שזה תלוי בנו, זה לא עומד להשתנות.
זו האמת.

הג חושך שמח

אבל זו לא כל האמת. כי בתוך כל הוורומה והעבודה הזרה, כי אפילו
שלא נשאר שמן טהור ולא הייתה מנורה, כי אפילו כשכל טיפת
היגיון זעקה: "הכו! אי אפשר ככה! לא יכולה להיות קדושה, בתוך
כזו "טינוף"! התגברו המכבים והחליטו להרליק אור, בתוך
החשיכה.

כי זו עצת היצחק, שרוצה להפילנו ולחשוש לנו בכל עת: "לא יכולה
להיות קדושה בתוך הטינוף". כי זה העיקר, לדעת ולהאמין,
שעיקר חכמת האמת והאמונה השלמה, היא בכל פעם להרליק נר,
בתוך המקומות החשוכים והאפלים דייקא. להתגבר בכל פעם, בלי
שכל וכלי היגיון, בעוד ועוד רצונות וכיסופים טובים, בעוד פסוק
תהילים, בעוד תפילה, בעוד מצווה ומעשה טוב. ועניין זה יסוד
הקב"ה עוד בתחילת מעשה הבריאה:

"וכאשר רצה השם יתברך לברא את העולם לא היה מקום לברא
מחמת שהיה הכל אין סוף על כן צמצם את האור לצדדין ועל ידי
הצמצום הזה נעשה חלל הפניו ונתון החלל הפניו הזה, נהנו כל
הימים והמדות שהם בריאת העולם וזה החלל הפניו היה מכתחילה
לבריאת העולם כי בלתי החלל הפניו, לא היה שום מקום לבריאת
העולם כג"ל וזה הצמצום של החלל הפניו אי אפשר להבין ולהשיג,
כי אם לעתיד לבוא כי צריך לומר בו שני הפכים, יש ואין כי החלל
הפניו הוא על ידי הצמצום שבכוכבו צמצם אלקותו משם ואין שם
אלקות בכוכבו כי אם לא כן אינו פנוי, והכל אין סוף, ואין שום
לבריאת העולם כלל אבל באמת לאמתו, בודאי אף על פי כן יש שם
גם כן אלקות כי בודאי אין שום דבר בלעדי חיותו" (ליקוטי מוהר"ן
סד)

היינו שכל העולמות נבראו בתוך החלל הפניו, שהוא חושך גמור
ובכיכוב לא נמצא בו הקב"ה ח"ו, וכל גילוי מציאותו ית' נעשית על
ידינו, ע"י שאנו מדליקים את אור הנקודה הטובה בתוך החושך
דייקא ועל כן החושך הוא מחוייב המציאות והוא הכלי שרק על ידו
ובתוכו, יכול להתגלות האור. ולכן כל עניין תרבות יוון עד לימינו
אנו, הוא להרדים אותנו ולכסות את עינינו מהחושך, כדי שלא
נתגבר להרליק עוד נר. ועל כן כבאר מהר"ם שהרליק נר תנוכה,
נעשית מתחת לעשרה טפחים, היינו במקומות הנמוכים והשפלים.
בהם אחרים הקליפות וההיצוגים, בחינת עקב, בחינת "שן עקבי
יסובני" (תהילים מט' ו'), כדי להאיר בתוך החושך דייקא.

וכן כתב רבינו: "כי זה ידוע שצריך האדם לזהר מאד להיות בשמחה
תמיד, ולהרחיק העצבות מאוד מאוד (מכבואר אצלנו כמה פעמים).
ואפילו כשמתחיל להתכחל בעצמו ורואה שאין בו שום טוב, והוא
מלא חטאים, ורוצה ובעל דבר להפילו על ידו זה בעצבת ומרה
שחורה, חס ושלוש, אף-על-פי-כן אסור לו לפול מזה, רק צריך
לחפש ולמצוא בעצמו איזה מעט טוב" (ליקוטי מוהר"ן רפ"ב).

היינו שכל עניין מציאת הנקודה הטובה, נעשה על ידי שמתחיל
להסתכל על עצמו בעין האמת ורואה את כל החושך שסובב וממלא
אותו. בחינת החלל הפניו ואף על פי כן מתגבר למצוא נקודה אחת
של אור ומגלה מציאותו ית' בו עצמו וממתיק כל הדינים מעליו,
ועובר מכף חובה לכף זכות וכל הודונות נהפכים לזכויות, כמו
שכתב רבינו במ"א (ליקוטי מוהר"ן תינינא מח). ועל כן עיקר
שמחתנו, מכל נקודה של קדושת ישראל, נעשית על ידי שאנו
מביטים ומכירים בחושך, רואים את פחיתותנו, מכירים בחולשותינו
ורק מתוך כל זאת מתגלה גבורתנו האמיתית, עוד נר, עוד כוכב
ברוח בחשבה, עוד לחישה בתוך הרדמה. עד שכולם יצטרפו
לצעקה אדירה של אמת, שתהדהד בכל הבריאה, האמת שרק יהודי
יכול לגלות: "הו האלוקים ואין עוד מלבדו". יתברך שמו לעד,
אמן ואמן.

שבעה משיבי טעם

**כל הדאגות והמרה שחורה שלך
בחננם, ואינם מועילים כלל!**
מאד נפלאתי עליך על שעולה על לבך
פחד מענין האטשערער [צו גיוס], כי הוא
רק מרה שחורה בחננם. השם יתברך
ברחמי יחוס על עמו, ויצילם מעתה
מגזרה המרה הזאת, אבל חלילה לך
להתפחד בחננם, ולכלכל עצמך ממעט
עסקך בעבודת ה'.

אם אתה רוצה להשתתף בצרות ישראל,
בודאי יפה לך להתפלל ולצעק מרה על
גזרה זאת, אבל הכל על פי דרכים
שלמדנו מורנו הקדוש ז"ל. דהינו לחד
שעה ביום לצעק על צרות נפשו, ואז יכלל
בתוכו גם צעקה הזאת, אשר בימינו נגזרה
גזרה מרה כזאת, אולי יחוס אולי ירחם.
אבל גם עתה צריכין לחזק עצמו להיות כל
היום בשמחה, על כל הנקודות טובות
שנמצאים בנו עדין, "הקיצותי ועודי
עמך".

נא בני חביבי, אל תמשיך עליך חס ושלום
מרה שחורה בחננם, וחלילה לך לזוז
ממקומך מחמת זה, שלום לך אל תירא.
וכמו כן שארי הדאגות ומרה שחורה שלך
כלם בחננם, ואינם מועילים כלל, ומזיקים
הרבה רחמנא לצלן. (מכתב לא)

שבת	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	16:06	17:17	15:49
תל אביב	16:22	17:14	17:44
חיפה	16:22	17:13	17:44
באר שבע	16:26	17:17	17:49

עצה מהצדיק

כל החסרונות שיש לאדם הן בפרנסה הן בכריאות הנפש וכך, כלם אי אפשר להשלימם ולמלאתם כי אם עלידי הצדיק וחרב האמת שנלוה אליו, כי שלמות החסרונות הוא עלידי אנהה ונגוחי שמתאנה על החסרון. כי האנהה של איש הישראלי יקרה מאד, כי על ידה ממשיכין הרוח חיים לחשלים החסרון שמתאנה עליו, אבל זה הרוח חיים להשלים החסרון מקבליו רק מהצדיק, שדבוק בהתורה ששם הרוח חיים (ליקוטי עצות/צדיק)

מהנעשה בשבת

בשבוע החולף העיר נתיבות זכתה וזיכתה את תושביה ותושבי המושבים הסמוכים בכנס התחזקות לקראת ימי החנוכה שנערך בבית רבנו המקומי

באמצע הדרך

WWW.AZAMRA.CO.IL/SHOP

המלצת ספרים

ספר נפלא ונצרך לכל מבקש השם במהלך הספר נעשה בירור מקיף ויסודי בנושאים מהותיים בהשקפה יהודית בכלל ובדרך של ברסלב כפרט, בצורה בהירה וחדה, ספר מומלץ לכל מבקש השם המבקש להתקרב לברסלב בדרך המסורה והשפוייה

אירועי השבוע הקרוב פרשת ויחי

ראשון	19:15 יבנה ביה"כ נצח ישראל החבצלת פינת אבוהצירה	21:00 פתח תקווה ביה"כ משכן הצדיק רח' רבי יהודה 20
שני	18:00 צפת ביה"כ ברסלב גני הדר שכ' גני הדר	20:30 קרית אתא ביה"כ היכל עוז ושלום רח' מבצע סיני 9
שלישי	17:30 חריש ביה"כ כוכבי אור רח' הגפן 8	20:00 עפולה ביה"כ ברסלב רח' הבוכרים 3
רביעי	17:30 ראש"ל"צ ביה"כ שבזי החצב 20 פינת האגוז	19:30 יבנה ביה"כ מים עמוקים רח' החבצלת 1 (במקלט) הרב קוק 7 (בנין הרבנות)
חמישי	19:00 כפר יונה ביה"כ ישורון רח' אח"י אילת 10	
מוצ"ש	21:00 רכבה ביה"כ המרכזי רכבה היכל רפאל	

אונקי מפואר בעיצוב כרטיס אשראי המכיל מעל 500 שיעורי הרב אליהו גודלבסקי להזמנות 053-3138400

כרטיס אשרירן כרטיס חובה בכל ניס

לתרומות לפעילות הארגון

להזמנת שיעור וליצירת קשר 053-3138400

הנקודות הטובות שבך!